

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten a 2020. szeptember 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A pénzmosás büntette miatt I.r. vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. január 28-én kelt 5.B.1379/2018/27. számú ítéletét a II.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A vádlott terhére megállapított bűncselekményeket 1 rb. felbujtóként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399.§ (2) bekezdés a) pont] és pénzmosás büntettének [Btk. 399.§ (2) bekezdés a) pont] minősíti.

A büntetést halmazatinak jelöli meg, a szabadságvesztés tartamát 2 (két) évre, a próbaidő tartamát 4 (négy) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét e vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2020. január 28. napján megtartott nyilvános tárgyaláson kihirdetett 5.B.1379/2018/27. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont], és ezért
- [2] - az I.r. vádlottat 1 év 4 hónap - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés büntetésre ítélte, továbbá vele szemben 230.000 Ft összegű vagyonelkobzást is elrendelt,
- [3] a II.r. vádlottat 1 év 8 hónap - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés büntetésre ítélte.
- [4] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát mindkettejük esetén börtönben határozta meg azzal, hogy a végrehajtás elrendelése esetén annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók legkorábban feltételes szabadságra.
- [5] Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról és a bűnügyi költség viseléséről is.
- [6] Az ítélet az I.r. vádlott tekintetében a 2020. február 20. napján jogerőre emelkedett, míg ellene az ügyész a II.r. vádlott terhére, a büntetés súlyosítása végett, míg a vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.
- [7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.182/2020/8. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva a védelmi fellebbezést alaptalannak minősítette.

- [8] Az ügyben a Be. 599. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti nyilvános ülés kitűzését indítványozva kifejtette, az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, az ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett, azonban az általa megállapított tényállás a Be. 592. (2) bekezdésének a) pontja alapján kis mértékben megalapozatlan, ez azonban az ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölhető. Ekként az 1/b. pontban foglalt tényállást az I.r. vádlott bankszámlájáról lefoglalt, és a nyomozás során a sértettnek kiadni rendelt pénzösszegre vonatkozó adatok tekintetében látta indokoltnak kiegészíteni.
- [9] Álláspontja szerint továbbá az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett, valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonta. Számot adott arról, hogy a II. r. vádlott szavahihetőségét miért kérdőjelezte meg, szerepét miért az I.r. vádlott vallomása alapján ítélte meg.
- [10] Helyesen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítését azonban nem tartotta helytállónak. Az ugyanazon elkövető tettesként és részesként megvalósított cselekményei ugyanis nem alkotnak törvényi egységet, azt csak törvényi tényálláson belüli magatartás, tehát tettesi cselekmény teremt. Ezért bűnrészességre - mint tényálláson kívüli magatartásra - törvényi egységet alapozni nem lehet (BH2015. 178., BH2015.296.). Mivel a jelen ügyben vannak olyan cselekmények, ahol a II.r. vádlott magatartása a felbujtói szerepkört nem lépi túl, hiszen törvényi tényállási elemet nem fejtett ki (1/b., 1/c. 1/d., és 1/e. tényállási pontok), az I/a. tényállási pontnál ugyanakkor maga is törvényi tényállási elemet valósított meg, cselekményeinek minősítése helyesen: a Btk. 399. § (2) bekezdésének a) pontjába ütköző, folytatólagosan, felbujtóként elkövetett pénzmosás büntette és a Btk. 399. § (2) bekezdésének a) pontjába ütköző pénzmosás büntette.
- [11] A helyes minősítésből következően a büntetést is halmazati büntetésként kell kiszabni, így a halmazat miatt felemelt büntetési tételkeret (1 évtől 7 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztés) folytán a megemelt középérték az irányadó, amely így 4 év 3 hónap szabadságvesztés.
- [12] A büntetéskiszabási körülményeket azzal tartotta indokoltnak kiegészíteni, hogy súlyosít az ítélezési gyakorlat szerint a pénzmosásnak Budapest területén történő elszaporodottsága (E körben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.130/2019/9., 3.Bf.131/2019/15., 3.Bf.196/2019/24. számú határozataira, és a Bűnügyi Statisztikai Rendszer adataira - www.bsr.bm.hu).
- [13] A két vádlottal szemben kiszabott büntetések nem felelnek meg a belső arányosság követelményének, a II.r. vádlott büntetése csak 4 hónappal súlyosabb, a felfüggesztés próbaidejének tartamában azonban nincs különbség. Amíg az I.r. vádlott a bűnösségét beismerte, önmagát is terhelő feljelentést tett az ügyben, egyes összegek visszautalásával gondoskodott a kármegtérülésről, addig ezek az enyhítő körülmények nem állapíthatóak meg a II.r. vádlott javára. Így meglátása szerint a belső arányosságnak a II.r. vádlottal szembeni végrehajtandó szabadságvesztés és azzal arányos közügyektől eltiltás mellékbüntetés felel meg.
- [14] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 5.B.1379/2018/27. számú ítéletét a Be. 606. §-ának (2) bekezdése alapján a II. r. vádlott tekintetében változtassa meg, a tényállást egészítse ki, a büntetés kiszabási körülményeket helyesbítse, cselekményét minősítse a kifejtettek szerint, vele szemben kiszabott büntetést halmazati büntetésnek tekintse, és azt oly módon súlyosítsa, hogy a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztését mellőzze, egyben őt a Btk. 61. §-ának (1) bekezdése alapján

közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélje, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

- [15] A védő fellebbezését írásban is indokolta.
- [16] Ebben mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy a megállapított tényállás védencére vonatkozó része nem került kellőképpen bizonyításra, minthogy a két vádlott által elmondottak közötti nagyfokú ellentmondást az elsőfokú bíróság feloldani nem tudta, az I.r. vádlott vallomására tényállást alapozni nem lehet, így az elsőfokú ítélet szerinte megalapozatlan.
- [17] Érvelt az I. r. vádlott kapcsán készült orvos-szakértői vélemény megállapításával, mely szerint I. r. vádlott többek között érzelmileg labilis, bizalmatlan, markáns felelősségvárítással jellemezhető személy, amely kellően magyarázza álláspontja szerint azt, hogy miért állíthat valótlan I. r. vádlott II. r. vádlott cselekvősege kapcsán.
- [18] Hangsúlyozta, hogy védenca a tárgyalások során mindvégig készen állt a kérdések megválaszolására, illetve készen állt az I. r. vádlottal való szembesítésre is, melyhez azonban I. r. vádlott nem járult hozzá.
- [19] Mindemiatt az I. r. vádlott által elmondottak védenca terhére bizonyítékként nem vehetők figyelembe.
- [20] A fentiek alapján elsődlegesen indítványozta, hogy az ítélőtábla a Be. 604. § (1) bekezdésének b) pontja és a 606. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a vádlottat a Be. 566. § (1) bekezdésének c) pontja alapján bizonyítottság hiányában mentse fel.
- [21] Másodlagosan - a bűnösség esetleges megállapítása esetére - az elsőfokú bíróság jogi minősítésének helyessége, és a vádlott javára jelentkező enyhítő körülmények mellett a büntetés enyhítése mellett sorakoztatott fel érveket.
- [22] Kiemelte, hogy a cselekmények elkövetése óta közel 5 év telt el, az időmúlás, a vádlott büntetlen előélete, valamint az a tény, hogy vele szemben büntetőeljárás azóta sem indult, továbbá, hogy két kiskorú gyermek neveléséről és tartásáról köteles gondoskodni a saját háztartásában, miközben súlyos betegségekkel küzd, mind indokolják az ítélet megváltoztatását, és a kiszabott büntetés mértékének mérséklését.
- [23] A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezését fenntartotta. Kiemelte az I.r. vádlott vallomásában rejlő ellentmondásokat, azokat összemérte a II.r. vádlott vallomásával, és annak a meggyőződésének adott hangot, hogy ez utóbbiak olya csekély súlyúak, hogy mindez a II.r. vádlott szavahihetőségét erősíti. Ezért elsődlegesen továbbra is eltérő tényállás megállapítását, és annak alapján a II.r. vádlott felmentését, másodlagosan az elsőfokú bíróság egyébként helyes minősítésére figyelemmel a kiszabott büntetés enyhítését, harmadlagosan pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.
- [24] A II.r. vádlott felszólalásában haragjának adott hangot, amiért vádlott-társa vallomása miatt az adott helyzetbe került. Rámutatott, hogy a telefontársaság is megerősítette azt, miszerint olyan hívásra, amelyet az I.r. vádlott a vallomásában megjelölt, nem került sor. Ez is csak annak bizonyítéka álláspontja szerint, hogy társa „rákente” a bűncselekményt.
- [25] Az utolsó szó jogán is azt hangsúlyozta, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.
- [26] A fellebbezések közül az ügyészé alapos.

- [27] A felmentést a tényálláson keresztül célzó védelmi perorvoslatra figyelemmel a felülbírálat a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján - a Be. 590.§ (9) bekezdés adta korlátok között - a II.r. vádlottat érintően teljeskörű volt, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül.
- [28] Ennek keretében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárását a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.
- [29] Az ügyben a Be. LXXVI. Fejezetében írt maradéktalan figyelembevételével előkészítő ülést tartott, bíróváltásra figyelemmel a Be. 518.§ (3)-(4) bekezdése alapján a tárgyalás megismétlésére irányuló kötelezettségét teljesítette.
- [30] A Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás-tisztázási kötelezettségének is eleget tett, e körben a vádlottakat részletesen kihallgatta, és az okiratokat ismertette.
- [31] A tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak kisebb, a Be. 592.§ (2) bekezdés b) pontjában írt hiányosságból eredeztethető részbeni megalapozatlansági hibában szenved, amelyet a másodfokú bíróság a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében eljárva - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalma alapján - a következők szerint küszöböli ki:
- [32] Az 1/b. pontot - az ítélet 3. oldal 4. bekezdésében - kiegészíti azzal, hogy a nyomozó hatóság az I.r. vádlottnak a Bank1-nél vezetett számláján 423.540 Ft-ot 2016. január 20. napján lefoglalt, majd azt 2018. október 26. napján 1.485 USD-re átváltva a sértettnek kiadta.
- [33] Az így korrigált tényállás már minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól, és az a II.r. vádlott tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű és törvényes mérlegelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [34] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét példaszerűen teljesítette.
- [35] Ahogy arra a főügyészség is rámutatott indítványában, az ügyben rendelkezésre álló objektív - és az ügyben kétségbe nem vont - okirati bizonyítékok alapján rendkívül gondosan rögzítette a számlanyitások adatait, a sértetti átutalások tényét, időpontját, azok összegét. Az sem képezte vita tárgyát, hogy a külföldi sértett cégek ismeretlen elkövetők csalási cselekményei miatt indítottak utalásokat az I. r. vádlott bankszámláira, mint ahogy az I.r. vádlott bankszámláiról történő pénzfelvételek időpontja és azok összege sem.
- [36] Ezt meghaladóan a vádlottak konkrét cselekvőségét és tudattartalmát vette vizsgálat alá a vádlottak részletesen bemutatott, majd egyenként, és egymással, valamint a további bizonyítékokkal is egybevetett vallomásainak igen alapos elemzése útján. Ennek során mindenre kiterjedő magyarázatát adta annak, hogy milyen okok miatt találta az I.r. vádlott önmagát és társát is terhelő, tényfeltáró jellegű vallomását a tényállás alapjául elfogadhatónak a II.r. vádlott tagadása ellenében.
- [37] Az ítélet 4-7. oldalán e körben rögzítettek megfelelnek az iratoknak, a mérlegelő tevékenység ezen túlmenően összhangban áll a törvény és a logika szabályaival is, az elsőfokú bíróság megállapításait és következtetéseit a másodfokú bíróság is mindenben osztotta.

- [38] A védő felmentést célzó fellebbezése kapcsán utal arra az ítéletre, hogy az I.r. vádlott vallomásaiban fellelhető bizonytalanságok, ellentmondások a történetek egészét tekintve nem jelentősek, ráadásul azokra minden esetben található ésszerű magyarázat. Ekként nincs jelentősége annak, hogy mikor és milyen módon került sor a két vádlott között a kapcsolat felvételére és találkozára, miként annak sem, hogy a Bank2 ügyintézőjéről adott személyleírásban, és a becenevében is pontatlan volt az I.r. vádlott vallomása. Az I.r. vádlott vallomása ugyanis alapvetően következetes volt, hitelességét nagyban emelte „önfeljelentése”, együttműködése, és az, hogy egyes részletekben más bizonyíték is alátámasztotta - így különösen a vádlott kézzel írt feljegyzése (mely az elsőfokú bíróság által helytállóan rögzített okokból egyértelműen nem későbbi vallomásának megerősítése érdekében készült), a Bank2 2016. január 12-i készpénzfelvételre vonatkozó közlése (az ítélet 5. oldal 5. bekezdésében is rögzítve). Az a tény, hogy az I.r. vádlott a bankszámlára érkező pénzeszközök eredetére nézve hol a váddal egyező beismerő vallomást tett, hol pedig tagadta, hogy tudott volna azok bűncselekményből származó voltáról, a történetek, és a II.r. vádlott cselekvése szempontjából semmilyen jelentőséggel nem bír, az utolsó, 250.000 Ft II.r. vádlottnak történő továbbadására vonatkozóan pedig az elsőfokú bíróság is a II.r. vádlott javára értékelte az I.r. vádlott önellentmondó nyilatkozatát.
- [39] A védő fellebbezésének írásbeli indoklásában hivatkozott az I.r. vádlott vonatkozásában készült igazságügyi elmeorvos szakértői véleményre is, amely - álláspontja szerint - igazolja, miért tett a vádlott terhelő vallomást a II.r. vádlottra.
- [40] Ez lényegében arra irányul, hogy az I.r. vádlott a markáns felelősségelhárítással jellemezhető személyiségzavara miatt voltaképpen hamisan vádolta a társát.
- [41] Csakhogy az I.r. vádlott esetében az elmeorvos szakértői vélemény kóros elmeállapotot - ideértve a személyiségzavart is - nem állapított meg, az a védő által kiragadott részhez képest a maga teljességében a vádlott személyiségét tekintve pedig az alábbiakat rögzítette:
- [42] Az I.r. vádlott fokozottan szenzitív, önmagát rejtani igyekvő, de a felszínen együttműködő, szociálisan nyitott, de konfliktusos kapcsolati életű, acting out készségű, érzelmileg éretlen és sértett, narcisztikus viszonyulású, labilis viselkedésű és alkalmazkodású, problémák esetén szorongásos tünetekkel reagáló diszharmonikus személy *megtartott realitásérzékeléssel* és markáns felelősségelhárítással. Nevezett pánik zavarral (mely egyébként sem tekinthető kóros elmeállapotnak) áll pszichiátriai gyógyszeres kezelés alatt, mely mellett tünetei a vizsgálat idején nem voltak észlelhetők, kompenzált állapotban volt. A szakértők kijelentették továbbá, hogy a vádlott egészségi állapota lehetővé tette azt, hogy az ellene folyó büntetőeljárás során a bírósági tárgyaláson személyesen megjelenjen és a bíróság előtt terhelési jogait gyakorolja, kötelességeit teljesítse. Sem pszichés, sem szomatikus állapota nem képezte akadályát annak, hogy a bírósági tárgyaláson személyesen megjelenve, ott a hozzá intézett kérdésekre adekvát válaszokat adjon.
- [43] Ebből egyértelműen kitűnik, hogy az I.r. vádlott ítélőképességét, realitásérzékét, és mindezeket keresztül nyilatkozatait semminemű szomatikus vagy pszichés betegség, avagy személyiségjegy nem befolyásolta. Az, hogy az I.r. vádlott egyik személyiségi összetevőjeként megjelenik a markáns felelősségelhárítás, egyáltalán nem azonosítható azzal, hogy a büntető ügyben tett vallomásával is önmagáról másra terelte volna a gyanút, még kevésbé az, hogy mindezt valótlanul tette volna. Következésképpen a vádlott szavahihetősége értékelésének helytállóságát az igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény a védő által hivatkozottak szerint egyáltalán nem kérdőjelezi meg, ekként semmiképpen nem eredményez megalapozatlansági hibát az, hogy a törvényszék a szakvéleményre az ítéletben külön nem tért ki.

- [44] A védői okfejtés ellenében tehát az elsőfokú bíróság által helyesen megjelölt bizonyítékok és ténybeli következtetések döntötték el azt, hogy az I.r. vádlott vallomása elfogadható-e vagy sem.
- [45] Minthogy pedig a bosszú vezérelte, avagy a személyiségszerkezetből eredő hamis vádolás ilyen körülmények között, és az elsőfokú bíróság logikus magyarázata (l. 4. oldal utolsó bekezdés) mellett fel sem merülhet, a II.r. vádlott valamennyi védekezését okkal vetette el az elsőfokú bíróság, és állapította meg a II. r. vádlott - alapvetően a vádirati tényállással egyező - cselekvőségét.
- [46] Ennek alapján pedig a bizonyítékok eltérő értékelésén, közelebbről a II.r. vádlott védekezésének elfogadásán alapuló, és a vádlott felmentését célzó fellebbezés eredményre nem vezethetett.
- [47] A II.r. vádlott felelősségét nem érintő körben - egyetértve a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészséggel - pontosította a másodfokú bíróság az 1/b. tényállási pontot az alábbi iratok alapján:
- [48] A Budapesti XIII. kerületi Rendőrkapitányság az I.r. vádlott a Bank1-nél vezetett 18400010-03852439-31000019 számú bankszámláján az I/a. tényállási pontban foglalt a sértett, az Ltd. által átutalt 1.500 USD-nek megfelelő 423.540 Ft-ot 2016. január 20. napján lefoglalt (nyomozati irat I. kötet 183. oldalán található határozat, II. kötet 279-283. oldalán lévő, 2018. március 22. napján kelt banki átírat és annak mellékletei), ezt a Bank1-nél másnap zárta is (nyomozati irat I. kötet 185. oldal). Ezt követően a Budapesti VI. kerületi Rendőrkapitányság az összeg lefoglalását 2018. október 25. napján megszüntette, és azt az 1/b) tényállási pont szerinti sértettnek rendelte kiadni (nyomozati irat I. kötet 187-189. oldal), amelyet a Bank1 2018. október 26. napján - azt 1.485 USD-re átváltva - teljesített is (nyomozati irat I. kötet 189/A. oldal).
- [49] Ebből következően tehát - az I.r. vádlott által visszautalt 107.675 Ft-on felül - további 423.540 Ft megtérült az alaphüccselekménnyel a sértettnek okozott 782.291 Ft kárból.
- [50] Az ily módon irányadónak tekintendő tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a II. r. vádlott bűnösségére, tévedett azonban akkor, mikor a jogi minősítés során eltért az ügyészi indítványtól, és a vádlott cselekményeit egységesen egyrendbeli (folytatólagosan elkövetett) bűncselekményként értékelte.
- [51] E vonatkozásban szintén mindenben egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség érveivel.
- [52] Az 1/b., 1/c. 1/d., és I/e. tényállási pontok esetében a II.r. vádlott magatartása társának, az I.r. vádlottnak bankszámlák nyitására, és azokról pénz felvételére irányuló megbízásban öltött testet, következésképpen ő maga a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó pénz magának vagy harmadik személynek megszerzésével közvetlen elkövetési magatartást nem fejtett ki, a pénzmosás tényleges tettesének (azaz az I.r. vádlottnak) a felbujtója maradt. Ugyanakkor az I/a. tényállási pontnál törvényi tényállási elemet valósított meg azzal, hogy két ízben az I.r. vádlottól átvett bankkártya használatával maga vett fel pénzt bankautomatából, következésképpen a pénzmosásnak ez esetben már a tettesévé vált.
- [53] Amint arra a főügyészségi átírat igen részletesen, az irányadó bírói gyakorlatot is ismertetve rámutatott, az elkövető tettesként megvalósított cselekményeivel a sértett azonossága és a rövid időköz mellett sem vonhatóak a folytatólagosság egységébe azok a cselekményei, amelyeket más tettesnek nyújtott bűnsegédként/felbujtóként követett el. Azonban az ugyanannak a sértettnek a sérelmére bűnsegédként/felbujtóként elkövetett és ugyanazon tettesi cselekményekhez kapcsolódó cselekmények - amennyiben annak

törvényi feltételei fennállnak - a folytatólagosság egységébe tartoznak; akkor, ha a tettesi cselekmények folytatólagosan elkövetettek, nincs akadálya annak, hogy a részes ehhez kapcsolódó cselekményei is ekként minősüljenek [BH2017. 4.]

- [54] Ekként a részesként megvalósított cselekmények - igazodóan az I.r. vádlott terhére megállapítandó bűncselekmény jogi minősítéséhez - a Btk. 399.§ (2) bekezdés a) pontjában meghatározott, felbujtóként, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének, míg az önálló tettesként megvalósított cselekménye ezzel a Btk. 6.§ (1) bekezdése szerinti valóságos bűnhalmazatban a Btk. 399.§ (2) bekezdés a) pontjában meghatározott pénzmosás büntettének minősül.
- [55] Az elsőfokú bíróság a joghátrány alkalmazása szempontjából jelentős büntetékiszabási tényezőket döntően hiánytalanul és hibátlanul feltárta, azok pontosítást és kiegészítést az alábbiak szerint igényelnek:
- [56] Osztotta a másodfokú bíróság a főügyészségnek a bűncselekmény elszaporodottságának a vádlott terhére történő értékelésére irányuló okfejtését is.
- [57] A BK vélemény III/11. pontja szerint a bűncselekmények elszaporodottsága súlyosító körülmény akkor, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. Ez mindössze az erős felindulásban elkövetett emberölésnél és a jogos védelem túllépésénél nem jön figyelembe.
- [58] A hivatalosan rendelkezésre álló statisztikai adatok [<https://bsr.bm.hu/Document>] szerint az ismertté vált pénzmosások száma 2013-ban 16, 2014-ben 21, 2015-ben 27 volt, 2018-ban pedig 119. Az ítéletábra által is észlelt, a főváros területén is egyértelműen növekvő bűnügyi szám adatok a fokozottabb ellenőrzést előíró törvények 2013-as szigorítása miatti eredményesebb felderítésnek köszönhetők. [vö. a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2013. évi LII. törvény - hatályos 2013. június 30-a óta].
- [59] Ugyanakkor további enyhítő körülmény az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett újabb 8 hónapos időmúlás.
- [60] A halmazati büntetés Btk. 81.§ (1)-(3) bekezdései szerinti tételkerete 1 évtől 7 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztés, melynek büntetési középmértéke a Btk. 80.§ (2) és (3) bekezdése értelmében 4 év 3 hónap.
- [61] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel az alkalmazandó joghátrány nemét, és abban sem tévedett - még a bűnhalmazatra módosult jogi minősítés mellett sem -, mikor a szabadságvesztés tartamát az alsó határhoz közelebbi mértékben állapította meg. A középmértéktől lefelé való eltérést továbbra is megalapozotta tette a II.r. vádlott javára jelentkező enyhítő körülmények nyomatéka - így különösen súlyos betegsége, kiskorú gyermekei és a bekövetkezett időmúlás. Abban teljességgel megalapozott volt a főügyészség okfejtése, hogy a belső arányosság követelménye eredendően is kissé megbomlott az őszinte beismerő, tényfeltáró I.r. vádlott javára jelentkező jóval nagyobb súlyú enyhítő körülményre figyelemmel, ezt azonban - több mint öt évvel a bűncselekmény elkövetése után az ítéletábra meglátása szerint már nem lehet a II.r. vádlott terhére jóval súlyosabb büntetés alkalmazásával kompenzálni. A szabadságvesztés tartamának súlyosítása indokolt volt tehát - a belső arányosság érvényre juttatása érdekében -, így azt 2 évre súlyosította. Emellett a vádlott személyi körülményei körében jelzettek figyelemmel változatlanul alappal feltehető, hogy a büntetés célja

annak végrehajtása nélkül is elérhető. Ekként mindössze a próbaidő tartamát emelte fel a másodfokú bíróság a Btk. 85.§ (2) bekezdésében írt keretek között 4 évi tartamra, az eredményesebb visszatartás érdekében.

- [62] Mindezen indokokra figyelemmel értelemszerűen a védő enyhítésre irányuló jogorvoslatát sem találta alaposnak a másodfokú bíróság.
- [63] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései megfeleltek a jogszabályoknak.
- [64] A fentiek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett a II. r. vádlott tekintetében a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a 604.§ (1) bekezdés a) pontja és 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2020. szeptember 25.

. Magócsi István sk
a tanács elnöke

dr. Borbás Virág Bernadett sk.
előadó bíró

dr. Raczkó Katalin sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2020. január 28-én kelt 5.B.1379/2018/27. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 5.Bf. 76/2020/10. számú ítéltében írt változtatással 2020. szeptember 25. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. szeptember 25.

dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő